

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Karla Černína, Ph.D., a JUDr. Ing. Venduly Sochorové ve věci

žalobce: **S. Z.**

zastoupeného advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
sídlem třída Tomáše Bati 21, Zlín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 4. 2019, čj. KUZZL-21254/2019

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Městský úřad Valašské Klobouky (dále jen „městský úřad“) vyzval žalobce dne 21. 3. 2018 oznámením o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení k odevzdání řidičského průkazu v důsledku jeho pozbytí podle § 123c odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na

pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“). Záznamy v registru řidičů byly provedeny na základě šesti pokutových bloků, kdy 12 bodů dosáhl žalobce ke dni 16. 3. 2018. Žalobce podal proti provedeným záznamům (celkem 6 záznamů) námitky, které městský úřad zamítl jako nedůvodné rozhodnutím ze dne 22. 2. 2019, čj. MUVK/3612/2019 a potvrdil záznam celkového počtu 12 bodů provedený ke dni 16. 3. 2018 (dále jen „rozhodnutí o námitkách“).

2. Odvolání žalobce proti citovanému rozhodnutí o námitkách zamítl žalovaný rozhodnutím označeným v záhlaví (dále též „odvolací rozhodnutí“ nebo „napadené rozhodnutí“). Proti němu brojí žalobce u Krajského soudu v Brně žalobou podanou dne 15. 5. 2019.

II. Argumentace žalobce

3. Žalobce navrhuje pro nezákonnost zrušit napadené rozhodnutí a v souvislosti s ním také rozhodnutí o námitkách. Žalovaný dle žalobce zcela ignoroval rozhodování jiných odvolacích orgánů ve shodných věcech a narušil právní jistotu žalobce. Žalovaný ignoroval předložené důkazní prostředky, ze kterých plyne, že je běžnou praxí odvolacích orgánů zabývat se jednotlivými podklady (rozhodnutí v blokových řízeních) z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče (např. viz rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje čj. MSK 49924/2014 ze dne 24. 4. 2014). I z dalších rozhodnutí téhož správního orgánu vyplývá, že se běžně zabývá způsobilostí jednotlivých rozhodnutí, na jejichž základě jsou body zapisovány. Žalobce tato rozhodnutí žalovanému zaslal. Podle zásady legitimního očekávání by měly správní orgány rozhodovat shodně ve věcech se shodnými či obdobnými znaky.
4. V meritu žalobce namítá nezpůsobilost jednotlivých podkladů (pokutových bloků) pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Žalovaný k nim namítá, že je posuzovat nemůže – praxe doložená žalobcem však svědčí o opaku. Žalobce respektuje názor, že rozhodnutí vydaná v blokovém řízení jsou specifická, to však nemůže omluvit nedostatky, které pokutové bloky obsahují z hlediska zákonných náležitostí. Z přiložených pokutových bloků série HG/2014 č. G 1498901 a série GF/2013 č. F 0832677 vyplývá, že nesplňují dostatečnou individualizaci skutku (ve srovnání s pokutovým blokem série FC/2013 č. C1404971, který všechny zákonné požadavky obsahuje). I z rozhodnutí v blokovém řízení by měly být patrné údaje o osobě přestupce, místu spáchání přestupku a době spáchání, mělo by být jasné, čeho se měl přestupce dopustit a jakou povinnost stanovenou zákonem svým jednáním porušil. Argument, že žalobce svým podpisem dal souhlas s tímto druhem projednání a správností takového rozhodnutí, je podle žalobce nesprávný. Není možné, aby za správnost vydaného rozhodnutí odpovídal žalobce. Současně nelze očekávat takovou znalost práva, že žalobce mohl posoudit správnost rozhodnutí a upozornit na případné vady. Dále namítá nedostatky jednotlivých pokutových bloků. Zpochybňuje způsobilost pokutových bloků být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů, neboť přestupky nejsou jako konkrétní a individualizované jednání vůbec vymezeny. Není patrné komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení. Tento nedostatek nelze zhojit přípustností strohých a zkratkovitých formulací, jak zmiňuje Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 28. 8. 2014, čj. 4 As 127/2014 - 39. Závěrem žádá, aby se soud zabýval tím, zda byla jednotlivá pravomocná rozhodnutí způsobilým podkladem pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče.

III. Argumentace žalovaného

5. Žalovaný navrhuje podanou žalobu zamítnout, odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí a argumentuje ke každému žalobnímu bodu. Na svém procesním stanovisku setrval po celou dobu řízení před soudem.

IV. Posouzení věci krajským soudem

6. Soud rozhodl ve věci samé bez jednání za podmínek § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), neboť žádná ze stran jednání nepožadovala.
7. Žaloba **není důvodná**.

Skutková zjištění

8. Soud nejprve stručně nastíní skutkový stav, jak vyplynul z napadeného rozhodnutí a ze správního spisu (v němž soud ověřoval skutečnosti, které byly podle žalobce sporné), a to jen v rozsahu potřebném pro následné právní posouzení věci.
9. Žalobce ke dni 16. 3. 2018 dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení řidičů ve smyslu § 123c zákona o silničním provozu. V období od 4. 5. 2016 do 16. 3. 2018 se žalobce dopustil celkem šesti přestupků, za které byl pravomocně postižen v blokovém řízení, a tyto přestupky podléhaly bodovému hodnocení. Příslušné počty bodů zapisoval městský úřad do registru řidičů podle § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu, a to až do dosažení celkového počtu 12 bodů. Pokladem pro zápis bylo vždy oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení (příkaz na místě) podle § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu.
10. Městský úřad oznámil žalobci dosažení 12 bodů a vyzval jej k odevzdání řidičského průkazu. Žalobce proti záznamu všech 12 bodů podal dne 28. 3. 2018 námitky. Kromě toho zaslal dne 29. 3. 2018 zástupce žalobce své podání (označené také jako námitky) a navrhl městskému úřadu, aby doplnil spisový materiál o pokutové bloky. To také městský úřad učinil a žádostmi ze dne 4. 4. 2018 si všech šest pokutových bloků vyžádal, jejich kopie poskytl žalobci. Ten požádal o provedení přezkumného řízení ve věci napadených pokutových bloků. Městský úřad řízení o námitkách přerušil a věc postoupil příslušným útvarům Policie ČR – ty v 5 případech žalobci sdělily, že žádost o přezkumné řízení podal opožděně (§ 101 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich), v 1 případě jej informovaly, že žádost není důvodná a nejsou splněny podmínky pro postup podle § 95 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Městský úřad proto v řízení pokračoval a rozhodl o žalobcových námitkách dne 2. 8. 2018 pod čj. MUVK/15495/2018 tak, že se zamítají jako nedůvodné. Toto rozhodnutí k odvolání žalobce zrušil žalovaný dne 27. 11. 2018 a věc vrátil městskému úřadu k novému projednání – zejména, aby městský úřad věcně přezkoumal namítané vady pokutových bloků. To pak městský úřad učinil ve svém druhém rozhodnutí o námitkách, přičemž námitky shledal nedůvodnými.

Právní posouzení

11. Žalobce primárně namítá vady pokutových bloků, na základě kterých byly body zapsány do evidenční karty řidiče. Tyto vady přitom žalobce specifikuje velmi obecně a zcela stejně pro všech šest pokutových bloků. Žalobce *de facto* zpochybnil všechny náležitosti (vymezení osoby přestupce, popis skutku, právní kvalifikaci, výši uložené sankce, místo

vydání rozhodnutí, údaje o oprávněné osobě, datum vyhotovení a převzetí žalobcem, podpis žalobce), které pokutové bloky obsahují. Takto postavená námitka však, jak bude níže zdůvodněno, nezakládá povinnost správního orgánu vyžádat si příslušné pokutové bloky a věcně je přezkoumávat. Proto nezakládá ani povinnost soudu pokutové bloky posuzovat.

12. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 2. 6. 2021, čj. 6 As 174/2019 - 44 jasně řekl v obdobné věci, v níž vystupuje právní zástupce žalobce, že bez dalšího lze obecně vymezené námitky proti náležitostem pokutového bloku hodnotit jako paušální, typizované, a tudíž *a priori* nevěrohodné. Nejvyšší správní soud v tomto rozsudku dodal, že nelze za této situace trvat na tom, aby si správní orgán všechny bloky vyžádal a zkontroloval – to by z námitkového řízení učinilo řízení oficiózní, kterým však není. Námitky v tam řešené věci žalobce formuloval stejně, jako v žalobě krajskému soudu. Stejně závěry lze dovodit i z dřívější judikatury Nejvyššího správního soudu, například z rozsudku ze dne 4. 1. 2012, čj. 3 As 19/2011 - 74. Podle něj ne každé zpochybnění údajů v oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení zakládá povinnost správního orgánu vyžádat si další listiny, které by tyto údaje prokazovaly. Je třeba rozlišovat případy, kdy je námitka řidiče vyjádřena jen obecně, od případů, kdy řidič uvede i další skutečnosti, které jeho tvrzení blíže specifikují. Kromě tvrzení řidiče totiž správní orgán posuzuje i kvalitu oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 11. 2017, čj. 10 As 3/2017 - 34).
13. Žalobce se mylně domnívá, že v řízení o námitkách proti záznamu bodového hodnocení v registru řidičů je automatickou povinností správního orgánu vyžádat si jednotlivé pokutové bloky a přezkoumávat je. Není tomu tak. Tato povinnost vzniká správnímu orgánu pouze v případě, kdy námitky řidiče jsou dostatečně konkrétní a určité - důvodně tak vzniká pochybnost, že podklad (pokutový blok) pro zápis bodů je skutečně vadný anebo zápis samotný je v nepořádku. V případě žalobce tato situace vůbec nenastala. V námitkách proti oznámení o dosažení 12 bodů ze dne 29. 3. 2018 žalobce pouze uvedl, že navrhuje doplnění dokazování o rozhodnutí, tedy pokutové bloky, kterými byl žalobce uznán vinným z předmětných přestupků. Konkrétní námitky tak vůbec nepřednesl. Ve svých následujících podáních pak žalobce strukturoval své námitky proti pokutovým blokům tak, jak je vymezil v žalobě – paušálně, typizovaně a zcela shodně pro všechny pokutové bloky. Jediným pokusem o odlišení jednotlivých případů je tvrzení žalobce, že u dvou z napadených bloků je popis skutku dostačující oproti ostatním, což však v porovnání s šablonovitým charakterem celé žaloby i předchozích podání ve správním řízení naprosto nepostačuje k závěru o tom, že by námitky žalobce proti pokutovým blokům byly individualizované a směřovaly proti konkrétním nedostatkům pokutových bloků, jež by žalobce jednotlivě charakterizoval.
14. Pokud si tudíž městský úřad vyžádal jednotlivé pokutové bloky a na základě právního názoru odvolacího orgánu přezkoumal údaje v nich uvedené, jednal podle názoru krajského soudu nad rámec své povinnosti. Obecně formulované námitky žalobce mohl posoudit i bez toho. O kvalitě námitek žalobce svědčí také to, že všechny pokutové bloky obsahují zcela jasnou identifikaci žalobce – jeho jméno, datum narození a číslo občanského či řidičského průkazu. I přes to žalobce zmateně a paušálně namítá, že identifikace jeho osoby je v pokutových blocích vadná. To může svědčit buď o tom, že žalobce jednotlivé pokutové bloky vůbec nečetl, nebo že je jeho postup účelový. Námitky

žalobce proti jednotlivým pokutovým blokům z důvodu jejich obecnosti a paušálnosti proto soud hodnotil jako nevěrohodné a nebyla zde povinnost se jimi více zabývat.

15. Žalobce dále namítal, že žalovaný ignoroval předložené důkazní prostředky, které svědčí o tom, že je běžnou praxí odvolacích správních orgánů přezkoumávat způsobilost jednotlivých rozhodnutí (pokutových bloků). Tato námitka je nesmyslná, neboť způsobilostí pokutových bloků se zabýval jak městský úřad (str. 32 - 38 rozhodnutí o námitkách), tak žalovaný. Posledně uvedený přímo uvádí na str. 10 napadeného rozhodnutí, že *„Odvolací správní orgán pak porovnal údaje na těchto pokutových/příkazových blocích s údaji na příslušných oznámeních o uložení pokut v blokových řízeních (příkazy na místě), a nezjistil zde žádných rozporů.“* Oba správní orgány se tak zabývaly rozhodnutími v blokových řízeních z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznam bodů – přesně tak, jak chtěl žalobce. Zdá se, že žalobce polemizuje s původním (zrušeným) rozhodnutím městského úřadu, ve kterém městský úřad pokutové bloky nehodnotil.
16. Odkaz žalobce na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, čj. 4 As 127/2014 - 39 není v rozporu s nynějšími závěry. V uvedeném rozsudku totiž Nejvyšší správní soud řekl, že správní orgán je oprávněn v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam – zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden. Navíc Nejvyšší správní soud citovaným rozsudkem „nezakázal“ strohé a zkratkovité formulace, jak se mylně domnívá žalobce. Uvedl, že jsou přípustné, pokud je z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena.
17. Soud na závěr shrnuje, že městský úřad neměl povinnost v řízení, ve kterém posuzoval námitky žalobce proti dosažení 12 bodů v registru řidičů, vyžádat si a posuzovat jednotlivé pokutové bloky. Taková povinnost vyplývá vždy z námitek, jejichž kvalita může takový postup odůvodnit. Žalobce však své námitky uvedl obecně až formulářově a stejně pro všechny pokutové bloky. Pokud i přesto městský úřad jednotlivé bloky věcně posuzoval, činil tak nad rámec svých povinností. Námitky žalobce jsou však zcela irelevantní a úplně opomíjí zjištěný skutkový stav.

V. Náklady řízení

18. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu těch nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který úspěch ve věci neměl. Žalobce před soudem neuspěl (soud žalobu zamítl jako nedůvodnou), proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu by jinak – jakožto úspěšnému účastníkovi řízení – právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, s ohledem na judikaturu Nejvyššího správního soudu mu je však nelze přiznat, neboť nepřesahují rámec jeho běžné úřední činnosti (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 31. 3. 2015, čj. 7 Afs 11/2014 - 47, č. 3228/2015 Sb. NSS).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské

právnícké vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 30. 6. 2021

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu